
[2013-20-RE](#)

CAUSA 2013-20-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 7-10-2013 relatiu al recurs d'empara 2013-20-RE

Número de registre 288-2013. Recurs d'empara

Aute del 7 d'octubre del 2013

BOPA núm. 50, del 23 d'octubre del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de juny del 2013, per la representació processal de la societat AD TECNOMÒBIL, SA, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 18 d'abril del 2013 i contra l'aute del 21 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que declari que s'ha vulnerat el dret esmentat i que anul·li les resolucions objecte de recurs;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 5 de juliol del 2013;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgogue-Larsen;

Antecedents

Primer

La societat AD TECNOMÒBIL, SA va presentar una demanda contra el Sr. Manuel González López i la Sra. Sandrina Bonet Sovilla en què sol·licitava que es condemnés solidàriament els demandats al pagament de 8.420,96 euros en concepte de 4 factures de subministraments de diversos components i recanvis mecànics.

El Sr. Manuel González López es va aplanar parcialment a la demanda reconeixent deure 8.160,96

euros i manifestant que el deute no pertanyia a la Sra. Sandrina Bonet Sovilla, la qual es va oposar a la demanda.

Efectivament, el Sr. Manuel González López era el propietari d'un taller mecànic i per conveni del 14 de setembre del 2010, va vendre a la Sra. Sandrina Bonet Sovilla diversa maquinària i utillatge, així com les instal·lacions de llum, aigua, telèfon i calefacció.

Segon

El 3 de juliol del 2012, la Secció Civil de la Batllia, mitjançant sentència, va estimar la demanda i va condemnar solidàriament els demandats a pagar 8.420,96 euros a la societat demandant, més els interessos legals des de la data de la contesta, així com les costes processals.

Pel que fa a la Sra. Sandrina Bonet Sovilla, la Secció Civil va concloure que el comerç li havia estat traspasat en funcionament, que havia, doncs, existit una subrogació del titular del negoci i que, per tant, s'havia de presumir l'assumpció dels seus crèdits com dels seus deutes, a partir del moment en què el negoci continuava sent el mateix i es desenvolupava amb els mateixos mitjans tant materials, com de personal.

Tercer

La representació processal de la Sra. Sandrina Bonet Sovilla va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 18 d'abril del 2013, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què estimava el recurs esmentat i revocava parcialment la sentència de la primera instància en el sentit d'absoldre la Sra. Sandrina Bonet Sovilla, així mateix condemnava la societat AD TECNOMÒBIL, SA al pagament de les costes processals de l'apel·lant, però no feia cap pronunciament especial sobre les costes en alçada d'apel·lació.

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que no es podia presumir la subrogació del nou titular del negoci en els deutes de l'anterior. Efectivament, no existeix un principi general segons el qual l'adquisició d'un negoci comporti adquirir els crèdits i els deutes del mateix.

Afegia que les factures reclamades van ser generades en un moment en el qual l'apel·lant no tenia cap vincle amb cap de les dues altres parts i en el contracte del 2010, el Sr. Manuel González López va indicar assumir la plena i exclusiva responsabilitat dels deutes generats anteriorment i deslliurar la Sra. Sandrina Bonet Sovilla de tota responsabilitat. Per acabar, afirmava que la manca de vincle contractual entra la societat AD TECNOMÒBIL, SA i la Sra. Sandrina Bonet Sovilla i la manca de circumstàncies particulars per presumir la subrogació d'aquesta persona en els deutes del negoci duien a concloure que no estava obligada al pagament demanat.

Quart

La representació processal de la societat AD TECNOMÒBIL, SA va formular un incident de nul·litat d'actuacions, ja que va considerar que la sentència del Tribunal Superior de Justícia vulnerava el dret a la jurisdicció pel fet de ser il·lògica, contrària a la normativa i a la jurisprudència anterior, i també era incongruent.

Cinquè

El 21 de maig del 2013, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el

qual desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

Sisè

L'11 de juny del 2013, la representació processal de la societat AD TECNOMÒBIL, SA va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 18 d'abril del 2013 i contra l'aute del 21 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

De les decisions de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia es desprèn que no existeix un principi general segons el qual l'adquisició d'un negoci comportaria adquirir els crèdits i els deutes del mateix. Ara bé, aquesta part destaca que tampoc existeix un principi general contrari i cita novament la sentència del Tribunal Superior de la Mitra del 15 de juny de 1986 que a més de resoldre el cas particular concret d'aquella causa, estableix el principi que l'adquisició d'un negoci comporta també l'adquisició dels seus deutes.

La Sala Civil retreu a aquesta part no haver aportat cap jurisprudència posterior del període postconstitucional susceptible de demostrar una fixesa o estabilitat en la jurisprudència, tanmateix això no vol dir que no existeixi o que la Sala Civil no la conegui. Per aquest motiu, cita de manera concreta el fonament de Dret II de la sentència del 18 de gener de 1996, dictada per la Sala Civil mateixa que manifesta que "l'adquisició del negoci o la seva continuació comporta l'assumpció de les seves responsabilitats (...). El contrari, comportaria la tant abusiva com totalment intolerable creació de zones d'impunitat, amb defraudació i frau dels normals i absolutament necessaris valors d'estabilitat i confiança propis del tràfic mercantil i de l'estabilitat jurídica de l'entramat de drets i obligacions que conformen la dinàmica d'un país i d'una societat regida pel principi de seguretat jurídica."

Per tant, s'ha de concloure i presumir la responsabilitat de la Sra. Sandrina Bonet Sovilla en els deutes del negoci per l'existència del principi que tot negoci és equiparable a una universalitat de dret i que els arguments invocats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia són irraonables.

Hi ha una estabilitat jurisprudencial sobre la consideració que un negoci és equiparable a una universalitat de dret i no només de fet i que la seva adquisició comporta la conseqüent adquisició dels seus deutes, per tant, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia s'ha apartat de la communis opinio dels juristes en la seva decisió, l'ha convertit en irraonable i, manifestament, en extravagant i, per tant, ha vulnerat el dret de la societat recurrent a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que declari que s'ha vulnerat el dret esmentat i que anul·li les resolucions objecte de recurs.

Setè

El 5 de juliol del 2013, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per una manca manifesta de contingut constitucional de les seves al·legacions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

El Ministeri Fiscal destaca que les resolucions impugnades estan suficientment fonamentades en Dret i les seves valoracions dels supòsits de fet i les consideracions de dret que les sustenten no es poden tatxar d'arbitràries i considera que són conformes a la comuna opinió del conjunt dels juristes,

malgrat que es puguin apartar d'una doctrina jurisprudencial anterior no suficientment consolidada.

Efectivament, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar, d'una banda, que la jurisprudència al·legada per la societat recurrent no estava suficientment consolidada o fixada per la seva reiteració per tal de constituir una font supletòria del Dret i, d'altra banda, que el cas citat no era transposable a aquesta causa, perquè no hi havia aquí una preexistència d'alguna mena d'associació entre els titulars reals successius dels negocis, ni existia la figura del prestanoms.

Fonaments jurídics

Primer

En el marc d'aquest recurs d'empara, la societat recurrent AD TECNOMÒBIL, SA al·lega una vulneració de l'article 10.1 de la Constitució: efectivament, considera que la motivació del Tribunal Superior de Justícia no ha estat conforme al cànon d'aquest dret en el marc de la solució del litigi del qual era part.

La nostra jurisprudència constant destaca que aquest Tribunal només efectua un control restringit en el marc d'un recurs d'empara en què el recurrent addueix que les decisions de justícia no estan suficientment "fonamentades en Dret" (article 10.1 esmentat). Altrament dit, quan allò que està en joc és únicament la motivació de les decisions dels tribunals ordinaris, el Tribunal Constitucional no pot substituir la seva apreciació a la d'aquells tribunals: no és una tercera instància de cassació i no es pot transformar en un jutge del fons.

Per consegüent, en aquest supòsit concret, el rol del Tribunal Constitucional consisteix exclusivament a examinar si les decisions dels jutges ordinaris estan motivades de manera il·lògica i contrària a la raonabilitat jurídica –tenint en compte el punt de vista de la comunitat de juristes- i si no desemboquen en solucions absurdes o arbitràries.

Segon

En aquest context, es pot constatar que les decisions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs d'empara, no pateixen d'un defecte de lògica jurídica pel que fa a la seva motivació. Tant la sentència del 18 d'abril del 2013 (que revoca la decisió de la Batllia de condemnar solidàriament el Sr. Manuel González López i la Sra. Sandrina Bonet Sovilla), com l'aute del 21 de maig del 2013 (que desestima l'incident de nul·litat d'actuacions), estan abundantment motivats. Efectivament, procuren al demandant, la societat AD TECNOMÒBIL, SA, explicacions detallades i jurídicament lògiques sobre les raons que van dur al Tribunal Superior de Justícia a revocar la condemna solidària del pagament dels deutes contrets l'any 2009 pel Sr. Manuel González López.

L'examen de l'aute del 21 de maig del 2013 dóna resposta, després de la sentència del 18 d'abril esmentada, a cada un dels arguments plantejats per la societat recurrent. Així, pel que fa al greuge relatiu a l'existència o no d'una empresa nova (en el marc del contracte de venda entre el Sr. González i la Sra. Bonet) –punt II de l'aute; a la qüestió relativa als fonaments jurídics per tal de no endossar al comprador els deutes contractats pel venedor –punt III; a la qüestió d'una vulneració del principi d'igualtat per la sentència del 18 d'abril -punt IV; a aquella que concerneix l'abast del coneixement de la societat recurrent de les relacions contractuals entre venedor i compradora -punt V; a la valoració del testimoniatge del Sr. González en el marc del procediment judicial -punt VI; i finalment, a la qüestió relativa al moment en què el contracte de venda va ser conclòs -punt VII.

Sobre cada un d'aquests retrets, el Tribunal Superior de Justícia va respondre, punt per punt, al recurrent amb arguments lògics múltiples. Nogensmenys, va fins i tot mostrar-li el camí que havia de seguir, considerant en particular que: "Endemés, no és perquè no s'ha reconegut cap dret de la societat en front la Sra. BONET que la societat ha perdut els seu drets en front del Sr. GONZALEZ i, al contrari del que argumenta la societat AD TECNOMÒBIL SA, la Sentència no té per conseqüència de fer desaparèixer el deute". Altrament dit, el Tribunal Superior de Justícia presenta clarament a la societat recurrent la via a seguir per recuperar allò que se li deu: presentar directament una demanda contra el Sr. Manuel González López.

Per tant, sobre la base d'aquests elements, aquest Tribunal decideix no admetre a tràmit aquest recurs d'empara.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2013-20-RE interposat per la representació processal de la societat AD TECNOMÒBIL, SA contra la sentència del 18 d'abril del 2013 i contra l'aute del 21 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, a la presidenta del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 d'octubre del 2013.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Laurence Burgorgue-Larsen

President

Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer
Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat

